

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

RADOSTYÁNI SION

A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XXVII. ÉVFOLYAM 4. SZÁM * 2019. DECEMBER * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Levél az Olvasóhoz * Igehirdetés * Túrmezei Erzsébet: Krisztusra várunk

* Ady Endre: Üdvözlét a győzőnek * Kondói krónika, hírek * Kondói Hírnök *

* dr. Karácsonyi Jánosné: Gondolatok advent idején *

A kondói iskola építéséhez adományok 1931-ben * Magyar szemmel: A temesi és a krassó-szörényi végeken II. * Az idén 800 éves Radostyán a korabeli Európában * Radostyáni krónika, hírek

KRISZTUS MEGSZÜLETETT! ÁLDOTT KARÁCSONYT KÍVÁNUNK

A 800 ÉVES RADOSTYÁNBÓL!

Levél az Olvasóhoz

Advent van. Hamar eljött a havas decemberrel, hogy figyelmünket újból az Üdvözítőhöz emelje. Hajlamosak vagyunk ugyanis megfeledkezni Róla olykor fontosabbnak tartva gyarló hiábavalóságokat. Tökéletlenségünk elfeledteti velünk az Igét: legyetek tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes. Megfeledkezünk még adventben is a Testetöltöttről, aki életét adta értünk, hogy benne örök életet nyerjünk. Isten benne lett emberré, az örök Ige testet öltött, hogy megértsük végre üdvösségünket munkáló akaratát. Ne legyünk saját magunk ellenségei, életünk megszegényítői, örökségünknek elherdálói, hazánkna, teremtett világunkna megrontói. Isten szeret bennünket. Mindeddig megtartotta életünket, adott reménységet, atyai áldásaival elhalmozott minket. Hálás szívvel köszönjük meg megtartó kegyelmét. Ne feledkezünk meg Üdvözítő Jézusunkról karácsonyra készülődve adventben, de életünk más időszakában sem, hanem szeretetben élve, munkálkodva várjuk az Ő eljövételét, amikor majd minden hatalommal eljön ítélni eleveneket és holtakat.

Áldott adventi időt és karácsonyt kívánva várja keresztyén testvéreit az istentiszteletekre,

2019. karácsony havában

Lelkipásztorok

ADVENTI PRÉDIKÁCIÓKÉNT

„Jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, mint a mennyben úgy a földön is.” Máté 6:10.

Az ország szó hallatán először földi országra gondolunk. Sok van belőlük. Tudjátok-e mennyi? 192 földi ország osztozik a szárazföldek felszínén. 192 kormány, kormányzó vagy uralkodó, politikai berendezkedés különféle államformákkal. 192 ország, 192 uraság. A régi magyar nyelvben az ország és az uraság értelme lényegében egy és ugyanaz volt. Egy országterületen egy főhatóság uralkodott, azaz országolt. Ezek a földi országok változhatnak a történelem során, határuk, területük módosulhat. Ismerünk példákat. Saját sorsunkból leginkább. Meg is szűnhet egy állam, amikor leigázzák, felosztják, kiirtják népét. Ugyanakkor születhet új állam is egy régi területén. Ilyent is ismerünk közvetlen közelünkben. Ezek a földi országok ehhez a mulandó és állandóan változó világhoz tartoznak, részei ennek, a fejlődő vagy hanyatló, s végül elmúló világnak.

De nem így az az ország, az az uraság, melyről az ige tanít. Jézus imádságában az Isten országáról van szó. A mennyek országáról. Ez nem köthető Földünk egyik vagy másik földrajzi pontjához, nem köthető egyik vagy másik történelmi korhoz. Terek és idők felett álló örökkévalóság. Az az Isten országa, ott van az Isten országa, ahol az Úr minden mindenkben. Ahol nincs sírás és könny, fájdalom, fáradtság, veszteség, hiábavaló érzés, gyász és halál, mert ezek a földi országok lakóit sújtják. Bennünket is. Hiszen itt mindenki valamely földi ország tagjaként, polgáraként éli földi életét, hordja keresztjeit, vívja küzdelmeit. Van, aki több országnak is polgára egyszerre. Kettős állampolgár. Mi azonban, akik Jézus követői vagyunk, polgárai vagyunk Isten eljövendő országának is, ahol szeretet és szent öröm, hit és élő reménység van. Ezért könyörgünk az imádságban, hogy Isten országa jöjjön el.

De hogy is jön az el? Úgy, ha Isten akarata egyre jobban érvényesül már itt a földön. A mi életünkben is. Az evilági kormányok kötelessége, hogy biztosítsák a rendet országuk területén. A törvényhozók törvényeket hoznak, hogy az ország polgárainak együttélése szabályozva legyen. Rend legyen az országban. Nem lehet összevisszaságban nyugodtan élni. Ha mindenki azt tenné, amit akar, felborulna a társadalom békessége. Az emberek többsége földi vagyont akar felhalmozni, pénzt,

aranyat, földet, ingatlanokat. Azonban a csak evilági javakat hajtó ember sokszor és könnyen felejtkezik meg Isten akaratáról. Saját akaratát fontosabbnak véli és tartja az Úr akaratánál. Ez minden bajnak a forrása, mert ilyenkor szokott felbomlani a rend. Amikor az ember Isten helyett önmagát isteníti, és a másik emberen uralkodni kezd. Ezért vannak gátul és korlátul a földi törvények, hogy mederben tartsák az emberi indulatokat. Mert az ember gondolatai sokszor tévednek bűnök útvesztőibe, ott ténfereg, mint az ittas ember a kocsma környékén, értelmetlenül, cél nélkül, gyümölcsözés nélkül múlatva el azt az időt, amely neki adatott, és amelyben éppen az lenne a feladata, hogy Isten országának eljöveteleért buzgókodjon, hogy az odafelvalókat keresve adjon hálát minden e világi javaiért, melyeket ajándékként sáfárkodásra kapott a mennyek országának örök Urától.

Gyakran mondjuk ezt az imádságot. Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod! De mit teszünk mi ezért? Szent Ágoston, akit mi protestánsok Augusztinusznak nevezünk, azt mondta a IV. században, hogy imádkozzál és dolgozzál. Orando et laborando latinul. Ha imádkozunk Isten országának eljöveteleért, akaratának megvalósulásáért, akkor bizonyára nagyon helyesen tesszük. Jézus tanított erre. De még jobban tesszük, ha az Úristen akaratát meg is cselekedjük, azt ami kedves előtte addig, amíg tart a nappal, a világosság, vagyis gyorsan elmúló életünk ideje, ha megteszünk minden tőlünk telhetőt, hogy az igazság, tisztesség, az Istennek adandó dicsőség még teljesebb legyen. Bár Isten dicsőségét nem csorbítja, ha az ember Őt nem dicsőíti. Nem neki van szüksége a mi dicsőítésünkre, hanem nekünk van szükségünk szent jelenlétére életünk minden pillanatában. Úgy kell élnünk, mint Isten eljövendő országának hírnökei, polgárai a mennyek országának, Jézus tanítása szerint, a kettős nagy szeretetparancs szerint, hogy tudniillik: szeresd az Urat a te Istenedet teljes szívedből, lelkedből, elmédből, és szeresd felebarátodat, mint magadat.

Kérjétek Istentől, mutassa meg nektek az utat, mit kell tennetek, hogy küldetétek betöltése maradéktalan legyen, hogy elnyerjétek a mennyek országát. Azaz mi a felelet a kérdésre: mit cselekedjünk, atyánkfiai, hogy üdvözljünk? Imádkozzatok szüntelen: „Jöjjön el a te országod; és legyen meg a te akaratod, mint a mennyben úgy a földön is.” És tegyétek meg, ami a ti részetek, hitetekhez jó cselekedeteket is ragasztva, dicsérjétek mennyei Atyátokat most és mindörökké!

Ámen. (V.Zs.)

Túrmezei Erzsébet: Krisztusra várunk

Nem tudjuk, mi jön, titok a holnap. Némák a titkok, nem válaszolnak. Rejtő ködükbe szemünk nem láthat... De elültetjük kis almafánkat, Bízva, hogy kihajt, Gyümölcsöt terem, Titok a jövő. Sürget a jelen.	Némák a titkok, nem válaszolnak. De a ma int, hogy híven szolgáljunk, Mert tudjuk, ki jön: Krisztusra várunk!
Nem tudjuk, mi jön, titok a holnap.	Ha hirtelen jön, ha észrevétlen, Munkánkban leljen, ne resten, tétlen! Testvérek terhét vállalja vállunk! Mert tudjuk, ki jön: Krisztusra várunk!

ADY ENDRÉRE

(Érmindszent, 1877-1919. Budapest),
az éppen 100 éve elhunyt
szilágysági református költőóriásunkra
utolsó versével emlékezünk:

Üdvözlet a győzőnek

Ne tapossatok rajta nagyon, Ne tiporjatok rajta nagyon, Vér-vesztes, szegény, szép szivünkön, Ki, íme, száguldani akar.	Tompán zúgnak a kaszárnyáink, Óh, mennyi vérrel emlékezők, Óh, szörnyű, gyászoló kripták, Ravatal előttetek, ravatal.
Baljóslatú, bús nép a magyar, Forradalomban élt s ránk hozták Gyógyítónak a Háborút, a Rémet Sírjukban is megátkozott gazok.	Mi voltunk a földnek bolondja, Elhasznált, szegény magyarok, És most jöjjetek, győztesek: Üdvözlet a győzőnek.

KONDÓI KRÓNKA, HÍREK

Karácsony szent ünnepén az Úr szent asztalát megterítjük, az úrvacsorát kiosztjuk. **Bűnbánati istentiszteletet** 23-án, hétfőn tartunk 4 órai kezdettel a gyülekezeti teremben. 24-én és 25-én fél 3 órai kezdettel a templomban lesznek az istentiszteletek, ünnep másodnapján is fél 3-kor a gyülekezeti teremben.

Az **őesztendei** hálaadó istentiszteletünk 4 órakor lesz a gyülekezeti teremben 31-én.

Újévi könyörgés január 1-én fél 3-kor kezdődik a gyülekezeti teremben.

Legátust az ünnepre a sárospataki theológiától kérünk, de – mivel nagyon kevés a diák – nem kaptunk.

Kérjük Testvéreinket, jöjjenek az istentiszteletekre, éljenek üdvösségükre Isten kegyelmi ajándékaival!

Köszönetet mondunk idősebb Kohár Zoltánnak, aki a kondói templomba karácsonyfát adományozott Sajólászlófalváról.

KONDÓI HÍRNÖK

A Kondói Református
Egyházközség lapja
Szerkesztő és kiadó:
Várady Zsolt lelkipásztor
HUNGARIA-3775 KONDÓ
Szabadság utca 77. szám
Villámposta:
kondoref@gmail.com
Telefon: +36/48/424-570
+36/30/639-2903

Honlapcímünk:
www.kondo.ref.hu
Megjelenik igény szerint,
de évente legalább egyszer.
Adomány az újságra
példányonként 50 forint.
Lapunknak szánt írásait,
a fenti címre kérjük.
XXVII. évfolyam 4. szám
2019. december

„Ó, ÖRÖK ISTEN, DICSÓ SZENTHÁROMSÁG,
SZÁLLJON MIREÁNK MENNYEI VÍGASSÁG,
TÁVOZZÉK TŐLÜNK MINDEN SZOMORÚSÁG,
LÉGYEN VIDÁMSÁG!”

315. dicséret 7. vers

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

KONDÓI HÍRNÖK

KONDÓI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XXVII. ÉVFOLYAM 4. SZÁM * 2019. DECEMBER * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: dr. Karácsonyi Jánosné: Gondolatok advent idején *
A kondói iskola építéséhez adományok 1931-ben * Magyar szemmel: A temesi és a krassó-szörényi végeken II. * Az idén 800 éves Radostyán a korabeli Európában * Radostyáni Sion
* Radostyáni krónika, hírek * Levél az Olvasóhoz * Igehirdetés *
* Túrmezei Erzsébet: Krisztusra várunk * Ady Endre: Üdvözet a győzőnek * Kondói krónika, hírek *

MENJÜNK EL MIND BETLEHEMIG ... LK. 2 : 15.

ÁLDOTT KARÁCSONYT ÉS BOLDOG ÚJÉVET!

GONDOLATOK ADVENT IDEJÉN

A minap hallgattam a rádióban Csiha Kálmán püspök úr beszédét. Arról beszélt, hogy a nemzet halála a lélek halálával kezdődik. Először elengedjük Isten kezét. Isten kezének elvesztése jelenti a hitünk elvesztését. Azután elengedjük egymás kezét, ami az összetartozás érzésének, mondjuk így a hazaszeretnek, nemzeti öntudatunknak elhagyását jelenti. Így gyökértelenné válva könnyen elsodorhat bennünket a történelem vihara. Az erdélyi fejedelmek két dolgot örökítettek ránk, a hitet és a hazaszeretetet. E két érzés mentett meg bennünket eddig is az elmúlástól.

Ezeket a szavakat hallva, átéreztem ennek a beszédnek az igazságát. Ne is gondolja senki, hogy hit nélkül és az összetartozás érzése nélkül élhet az emberiség. Látjuk, hova vezetett a múltunknak lekicsinylése és a hit elhagyása. Nyomorúsághoz, gyűlölethez, erőszakhoz, háborúhoz. Az emberek ma egymás meggyalázásában lelik örömeiket. Legtöbb ember szívében és eszében zűrzavar uralkodik. Olyanok vagyunk, mint az, aki egy útvesztőben, egy labirintusban keresi a kivezető utat, és nem találja. Nem tudja honnan indult el, nem tudja hol van, nem tudja merre menjen. Ezért vannak a kétségbeesések, a dühöngések, az örületek, a háborúk. Az emberek kapkodnak a pénz után, a földi javak után, a hatalom után, és észreveszik, hogy semmi sem segít. Elvesztünk. Milyen jó volna, ha most valaki megfogná a kezünket és kivezetne ebből az útvesztőből, ha valaki irányt mutatna, ha valaki megnyugvást adna lelkünknek.

Pedig itt vannak a segítségek. A biblia igazságai, a tízparancsolat több ezer év óta fennáll, csak mi nem figyelünk rá. Azt mondjuk, idejét múlt. Azután itt vannak a történelem tanulságai, de nem hallgatjuk meg a nemzet bölcseinek intéseit. Így van az, ha nem szolgálni akarjuk a közösséget, hanem hatalmat gyakorolni. És így van, ha nem ismerjük hitünk igazságait. Aki tisztában van azzal, mit jelent reformátusnak és magyarnak lenni, azt a hamis szólások, a reklámok, a látszat igazságok nem vezetik félre, mert tudja mik az igazi értékek, melyek azok az erkölcsi kilométerkövek, melyek eligazítják, és a jó úton halad előre. Csak meg kell ismerünk ezeket az igazságokat. Még most sem késő, próbáljuk bepótolni azt az űrt, amit az elmúlt évtizedek idegen ideológiái vájtak a tudatunkba. Próbáljuk megfogni Isten kezét, tanulmányozzuk hitünk tanításait és próbáljuk megfogni egymás kezét, hogy az összetartozás érzése erős legyen ebben az országban. Akkor ellenállhatunk minden külső és belső támadásnak, visszanyerjük lelki békénket, erősek és szilárdak leszünk. Tudjuk, mi a dolgunk a földön, a szeretet megtart bennünket, mint ahogy eddig is fennmaradtunk és élünk, egyházunk és nemzetünk előrehaladására, boldogulására. Ha ilyen lélekkel és gondolatokkal várjuk Isten Fiának eljövételét, bizonyára meg is fog érkezni.

Írta 2004. novemberben dr. Karácsonyi Jánosné
nyugalmozott radostyáni néptanító

A KONDÓI EGYHÁZNAK ADOMÁNYOKAT ADTAK AZ ISKOLAÉPÍTÉS UTÁN 1931-IG

A kondói református egyház részére az új iskola és tanítói lakás építése következtében származott adósság csökkentésére postán nagyobb adományt küldtek:

Dr. Arz Ferenc, Szombathely 61 pengő

Gróf Bethlen István 50 pengő

Dessewffy Aurél 50 pengő

Gróf Degenfeld-Schonburg Pál 50 pengő

Fonciere biztosító intézet 30 pengő

A gazdák biztosító szövetkezete 30 pengő

Daróczy Sándor, Amerika 28 pengő 55 fillér

A kiskunhalasi református egyház 20 pengő

Báthory Istvánná 10 pengő

Özvegy Dadányi Sándorné 10 pengő

A debreceni Kálvin téri református egyház 10 pengő

Dr. Erdős Károly 10 pengő

A budapesti Fasori református egyház 10 pengő

Hegedüs Lóránt 10 pengő

Malter László 10 pengő

A szentesi református egyház 10 pengő

Dr. Szili János 10 pengő

Szlezák László 10 pengő

Gróf Tisza Lajos 10 pengő

A nemes szívű adakozóknak fent nyugtázott adományaikért ez úton mond hálás köszönetét mély tisztelettel: a kondói református egyház vezetősége.

Sárospataki lapok, 1931. július 26.

MAGYAR SZEMMEL

Templomról-templomra a temesi és a krassó-szörényi végeken II. rész

2004. március 30., kedd. Az esperes úrral korán indultunk, mert aznap hosszú út várt ránk. Legelőször a Temes partjára kanyarodtunk, mert ott van a lugosi református templom, és a felkelő nap igen jó megvilágításban mutatja. Negyven perc múlva, 42 km után érkeztünk Karánsebesre, ahol Kincses Istvánné presbiterné várt minket. Nem sokáig időztünk, mert sietni kellett Resicabányára. Itt már végetér a bánáti síkság és hegyek közt haladunk, 47 km-t tettünk meg, s ott voltunk a nagy gyárak tövében, a parókián. A város utcáin a villamosok a fő közlekedési eszközök, mert a hosszan elnyúló városban erre igen nagy szükség van. A templom és a parókia egy épületben van, érdekes elrendezésben készült. Mivel a lelkipásztor felesége a városon kívüli vágóhídon dolgozik, ő is jött velünk, hogy találkozzunk a feleségével. Resicabányától 20 km-re fekszik Boksánbánya, a kis templomot Szalai József harangozó vigyázza, a kert melletti szomszédos telken lakik. Itt felmentünk a toronyba, hogy szemügyre vegyük a harangokat, amelyeket 1936-ban éppen a resicabányai vasgyárban készítettek. Újabb 34 km után érkeztünk Szigetfaluba, ahol korábban az esperes úr lelkipásztor volt. Szilágyi Puskás Albert lelkipásztor fogadott fe-

leségével, az udvaron néhányan dolgoztak, majd előkerült Balázs Istvánné, az egyházközség főgondnoka is, sőt jött lovaskocsijával Nagy Mihály presbiter is. A szükséges dolgok megbeszélése után tovább indultunk a 27 km-re lévő Dettára, ahol Tóth Jánosné, a gondnok édesanyja várt ránk. Ezután kétségek közt indultunk az egyházmegye legtávolabbi és legjobban elnéptelenedett egyháza felé, hogy milyen lesz az út, egyáltalán tudunk e menni rajta, meg aztán otthon találjuk-e a gondnokot? Kétségeink csakhamar eloszlottak, mert az út aránylag jó volt, s Schmoll Fülöp gondnok családjának minden tagjával otthon volt, nagy munkában voltak házuk takarításával, húsvétra készültek. Elmentünk a templomhoz, mely igen siralmas állapotba került, több éve nincs használatban, ablakait betörték, már egyszer az ajtaját is, ellopták az úrasztalát.

Bent a madarak vertek tanyát, s teljes pusztulásra van ítélve az Isten-háza. A faluban csak a gondnokék családja (6 fő) református, közéjük sorolva román vejét is. Évek óta nincs már itt istentisztelet. A 8×20 méteres belsejű templom 200 ülőhelyes volna, padjai és a szószék még teljesen ép állapotban van, mintha most készítették volna őket, nagy kár lenne, ha valami bántódása esne. Mondtam, hogy menjünk fel a toronyba, nézzük meg a harangot, így a gondnok úrral ezt meg is tettem. A torony nagyon magas, majdcsak 30 méteres, de a harang körül kevés a deszkázat, szinte életveszélyes helyen jártunk, leolvastam a felírást a kb 200 kg-os harangról, ezek szerint azt „*A klopódiai ev. ref. egyháznak Vincze lelkész 1860*”-ban adományozta. A templom melletti telken állt valaha a parókia, ma már hiült helye van. A templomtól kimentünk a falu déli szélén fekvő református temetőbe. A gondnok úr örömmel mondta, hogy vagy 5 éve nem volt református temetés. A temető nagyon szép, gondozott állapotban van, bukszus bokrokkal és fenyőkkel tele, a mellette lévő római katolikus temetőben asszonyok tevékenykedtek a sírok körül. A román temető a falu másik oldalán helyezkedik el. Amikor elváltunk és utunkra indultunk, szomorú szívvel állapítottuk meg, hogy a mai templomépítő korban nem akadt egyetlen gyülekezet sem, amelyik vállalta volna ennek a templomnak az elvitelét. A falak anyagát, ha az nem olyan jó építőanyagból lenne, nem is kellene elvinni, hanem csak a méreteket levenni, és a berendezést elvinni, mert minden tökéletesen használható lenne még egy városi gyülekezetben is, ami pedig itt ki van téve a pusztulásnak. Temesváron két templom is épül, nagy kár, hogy nem gondoltak erre a kézenfekvő megoldásra. Istenhozzádot mondva, indultunk utunk következő állomására, Végvárra, melynek eléréséhez 85 km-t kellett mennünk. Itt találtuk az egyházmegye egyik legnagyobb templomát, melynek belső mérete 13×28 m-es, és 500 ülőhelyes. Fiatal lelkésznője Gyöngyösi Csilla bemutatta nekünk a falu közepén rendezett körülmények között álló templomot, ám a toronyba nem mentem fel, pedig érdemes lett volna megnézni a négy harangot. 37 km után, aznapi utolsó állomásunk volt Buziásfürdő, ahol egy új épületben van az egyházközség imaterme. Enyedí András gondnok várt ránk és mutatta meg a jelenlegi állapotot. Körutunkból estére érve már csak 27 km volt hátra, hogy hazaérjünk. A nap során 354 km-t tettünk meg, sok kedves testvérrel ismerkedtem meg, illetve találkoztunk.

Várady József lp.

AMIKOR MAGYARORSZÁG NAGYHATALOM VOLT

A XIII. század hazai eseményeiből:

- 1210 körül: Anonymus, III. Béla jegyzője megírja a Gesta Hungarorumot
- 1222. – az Aranybulla szentesíti a nemesség jogait.
- 1229. – a ferencesek megtelepednek Esztergomban
- 1235. – négy domonkos szerzetes indul keletre az ázsiai magyarok felkutatására és megtérítésére. Közülük csak Julianus barát éri el Magna Hungariát.
- 1235–1270. – IV. Béla uralkodása
- 1241. – Muhi csata – a tatárok legyőzik IV. Béla seregét
- 1241–1242. – A tatárjárás pusztításai Magyarországon
- 1242. – A tatárok átkelnek a Dunántúlra. IV. Béla Spalatóba, majd Trauba menekül

RADOSTYÁNI HÍREK, HIRDETÉSEK

Karácsony szent ünnepén az Úr szent asztalát megterítjük, az **úrvacsorát** kiosztjuk. **Bűnbánati istentisztelet** 23-án, hétfőn tartunk 5 órai kezdettel a gyülekezeti teremben. 24-én, karácsony szentestjén 4 órakor kezdődik az istentisztelet a templomban, 25-én 10 órakor ünnepi istentisztelet a templomban úrvacsorával, ünnep másodnapján 10 órakor pedig a gyülekezeti teremben.

Az **ószentdei** hálaadó istentiszteletünk december 31-én 5 órakor lesz a gyülekezeti teremben.

Újévi könyörgés január 1-én 10 órakor kezdődik a gyülekezeti teremben.

December 3-án **eltemettük Bencs Zsolt** 57 éves testvérünket. Isten vigasztaló szent kegyelme legyen a gyászolókkal!

Kérjük Testvéreinket, jöjjenek az istentiszteletekre, éljenek üdvösségükre Isten kegyelmi ajándékaival!

Legátust az ünnepre a sárospataki teológiától kérünk, de – mivel nagyon kevés a diák – nem kaptunk.

Köszönetet mondunk idősebb Kohár Zoltánnak, aki a radostyáni templomba karácsonyfát adományozott Sajólászlófalváról.

RADOSTYÁNI SION

A Radostyáni Református
Egyházközség Lapja
Szerkesztő és kiadó:

Várady Zsolt lelképásztor
HUNGARIA-3776 RADOSTYÁN

Kossuth L. utca 2-4. szám

Villámposta: rados-
tyan@gmail.com

Telefon: +36/48/424-570

+36/30/6392903

Honlapcímünk a világhálón:

www.radostyan.ref.hu

Megjelenik igény szerint,
évente legalább egyszer.

Adomány az újságra
példányonként 50 forint.
Lapunknak szánt írásaikat,
észrevételeiket
a fenti címre kérjük.

XXVII. évfolyam 4. szám
(65. szám) 2019. december

**„AZ EGYHÁZNAK A JÉZUS A FUNDÁMENTUMA,
A SZENT IGÉRE ÉPÜLT FEL LELKI TEMPLOMA.
LESZÁLLT A MENNYBŐL HÍVNI ÉS ELJEGYEZNI ŐT,
MEGVÁLTVÁN DRÁGA VÉRÉN A VÁLTSÁGBAN HÍVŐT.”**

392. dicséret 1. verse